

Del af Jordarbejdet var udført, men Anlægget standsedes altsaa i Fjor. Der fremkom derved Forhold, som jeg ikke synes er ganske rigtige, thi da man standsede med Arbejdet, standsede man ogsaa med at betale den Jord, som var eksproprieret og købt. I Juli 1924 blev Jorden eksproprieret, og der blev truffet Overenskomst med Lods-ejerne om Afstaaelse af Jorden og om Prisen. Men trods flere Henvendelser til den højtærede Trafikminister og til Generaldirektoratet, har kun ganske faa af disse Mennesker, der maatte afstaa deres Jord enten ligefrem ved Salg eller ved Ekspropriation, faaet Betaling for deres Jord, og det synes jeg ikke er helt rigtigt. Det er jo i Forhold til Statsbanernes øvrige Udgifter kun ganske smaa Summer, der her er Tale om, men det er lige meget, de har Betydning for disse Mennesker, og en Handel er jo en Handel. Har Staten handlet, maa den selvfølgelig ikke sige: Ja, nu har vi ikke Brug for det foreløbig, nu lader vi det ligge. Staten maa selvfølgelig betale. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister, at denne Sag inden ret længe bliver bragt i Orden. Der er, som sagt, sket Henvendelse om det flere Gange, men der er ikke sket noget.

Jeg har dernæst en anden Henstilling til den højtærede Trafikminister. Den angaar Toggangen paa Banestrækningen Bramminge—Lunderskov. Denne Strækning har altid forekommet mig at være Stifbarn, i alt Fald hvad Personbefordring angaar. Skønt nogle af vore største Landstationer findes paa denne Strækning, er, hver Gang der er kommet udvidet eller forbedret Toggang, dette kommet Vestjylland til gode. Jeg er selv Vestjyde og under Vestjylland alt muligt godt, men jeg synes, at vi, der bor ved den søndre Tværbane, ogsaa skulde have nogen Gavn af de nye Tog. Vi har nu paa denne Strækning 4 Hurtigtog, 2 om Dagen, 2 om Natten. Vi har Larmen og Røgen, men anden Glæde har vi ikke af disse Tog. Derimod er der et Tog, som tidligere har kørt forbi — et Tog, som for Resten havde et særligt Navn —, men som nu er kommet til at holde ved disse Stationer. Det skete fra den 1. Maj i Aar. Men den Glæde, vi følte ved, at dette Tog holdt, var desværre kortvarig. Vi tænkte: Nu har vi i alt Fald et Dagtog, hvormed vi kan komme til København. Men da vi saa kommer til Fredericia Kl. 2³³ midt paa Dagen, opdager vi, at Færgeren — altsaa Toget til København — var gaaet 13 Minutter i Forvejen. Saa faar vi Lov at blive i Fredericia til Kl. 5. Det synes jeg dog er, om jeg saa maa sige, for genialt. Vi har paa denne

Banestrækning ikke et eneste Person-Dagtog, hvormed vi kan komme til København. Skal vi til København, maa vi rejse 20 km vestpaa til Bramminge for at komme med et nogenlunde rimeligt og godt Tog. Det kunde synes, som om den højtærede Minister har fundet paa, at Folk derovre saa vidt muligt skal holdes borte fra København, idet alle Hurtigtogene kører forbi, og det eneste Tog, vi har, som dur, kommer til Fredericia 13 Minutter efter, at Færgeren er sejlet. (*En Stemme.* Det er for at holde dem borte fra Byens Fristelser.). Ja, det kan være muligt, og for saa vidt maa man jo være taknemmelig derfor, men jeg tror nu alligevel, at Befolkningen vilde sætte Pris paa at faa en Ændring paa dette Punkt. Maa jeg ikke i al Ærbødighed henstille til den højtærede Minister, om Færgeren ikke kunde vente 20 Minutter, eller det vedkommende Tog fremskyndes 20 Minutter. Det synes jeg dog var rimeligt, og jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage det under Overvejelse.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som jeg desværre ikke ser til Stede her i Aften — der er jo ogsaa andre fraværende. Det angaar nogle Udtalelser om Skolesagen, og da jeg ved, at den højtærede Formand ikke ønsker lang Tale om dette Spørgsmaal, skal jeg ikke komme dybere ind paa det. Jeg kan dog ikke undlade at imødegaa en Bemærkning af det ærede Medlem, da den er ret ondartet, om jeg saa maa sige, og ogsaa efter min Opfattelse ganske urigtig. Han udtalte, at Venstre havde i et kvart Aarhundrede vist Mangel paa Interesse for Folkeskolen. Det er jo let at fremsætte saadanne Paastande, naar man ikke skal vedlægge dem med Beviser, det gjorde det ærede Medlem nemlig ikke. Af andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen og det ærede Medlem Hr. S.C. Nørgaard, er det blevet nævnt, at der let kan fremføres mange Eksempler paa, at der dels gennem Venstres Initiativ og dels med Venstres Tilslutning er sket store Fremskridt netop i dette kvart Aarhundrede, men jeg skal afholde mig fra at fremkomme med det, som allerede er anført. Blot skal jeg nævne nogle Tal fra Statsregnskaberne, som paa uigendrivelig Maade beviser, hvorledes Fremskridtet har været i det nævnte Tidsrum, og i den største Del af dette har Venstre jo staaet for Styret, og i den øvrige Del har Venstre givet Udgifterne sin Tilslutning.

I det sidste Aar under Højres Regering, 1900—01, var Udgifterne paa §§